

عنوان مقاله:

تحلیلی بر عناصر تأثیرگذار بر شکلگیری روح مکان در شهرهای سنتی ایران با رویکرد پدیدارشناسی نمونه موردی: میدان نقشجهان اصفهان

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

نوشین بهروزه - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال،

خلاصه مقاله:

این نوشتار، پیرامون بررسی تاثیر اندیشه اسلامی در شهرسازی سنتی ایران از منظر پدیدارشناسی، به نگارش درآمده است. در طی سده اخیر، واژه مکان همراه با طیف وسیع معانی، تقریباً در تمامی فضاهای معماری مطرح شده است. ساخت مکان، به معانی و باورهای انسانتجسد بخشیده و ارتباط عمیقی با ساحت های وجودی انسان و ارتباط وی با محیط اطراف دارد. از آنجایی که هدف شهر سنتی ایران انسان است و انسان دارای روح و جسم است؛ شهر سنتی نیز متناسب با انسان و نیازهای جسمانی و روحانی او شکل می گیرد و کالبد به تنهایی هدف نیست. بی جهانی و گمشدگی به عنوان بحرانی برای انسان امروز مطرح است و بی مکانی معضلی است که شهرها و بناهای معاصر ایران با آن دست به گریبانند. پژوهش حاضر در تلاش است تا با بررسی عناصر شهرهای سنتی ایران، و تطبیق آن با مفاهیم و را « میدان نقش جهان اصفهان » اجزای مکان کیفیت های واجد معنای روح مکان در یکی از عناصر مهم شهر سنتی یعنی میدان با مصداق شناسایی کند و به راهکارهایی برای شهرسازی معاصر ایران دست یابد. به سبب باور به ارتباط ناگسستنی انسان و محیط، از رویکرد پدیدارشناسانه نسبت به مفهوم مکان و شهرسازی استفاده شده است. روش تحقیق در این کار، روش توصیفی تحلیلی و ابزار جمع آوری - اطلاعات، کتابخانه ای بوده است. نتایج حاکی از آن است که عناصر تشکیل دهنده میدان، علاوه بر دارا بودن کیفیت های شناخته شده، به سبب داشتن کیفیت های لاهوتی و قدسی به انضمام بار معنایی و تاریخی، در جهت القای حس مکان به مخاطب نقش به سزایی دارند. مفاهیمی چون محصوریت، مرکزیت، گستردگی، هندسه و فضا دارای کیفیت های مادی و معنایی هستند که میدان نقش جهان را واجد حس مکان (روح مکان) می کند.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، روح مکان، شهرسازی سنتی، اندیشه ایرانی اسلامی، میدان نقش جهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380938>

